

Program mobilności kadry to inicjatywa, która umożliwia nauczycielom korzystanie z szans, których przeciętny nauczyciel w Polsce nie miałby dostępu. Ten program wspiera finansowo szkolenia, które rozwijają i pomagają w ciągłym uczeniu się. Dla nas, udział w tych szkoleniach był okazją do otwarcia się na świat, dzielenia się poglądami, a każdy z nas ceni zdobyte kompetencje i umiejętności. Jedyne, czego żałujemy, to fakt, że polski system edukacji jest zbyt ograniczony w ramach programowych, często wymagając od nas realizacji treści z podstawy programowej, które opierają się na pamięciowym uczeniu. To hamuje naszą zdolność do stosowania bardziej zaawansowanych metod, takich jak metodyka CLIL czy narzędzia TIK. Niewątpliwie uczniowie doceniliby takie zmiany w polskich szkołach, gdzie większy nacisk kładziony jest na poszukiwanie wiedzy niż na nudne powtarzanie i wkuwanie na pamięć. Jednak nie zniechęcamy się i oddolnie zmieniamy naszą szkołę. To już nasz drugi projekt Erasmus Plus, który bardzo otworzył kadrę i dyrekcję na zmiany, a nawet na konieczność podejmowania radykalnych zmian. Jesteśmy pewni, że nie udało się to bez tego programu, który zmieniał najpierw uczestników, następnie ich metody pracy, oddziaływał na współpracowników, a bezpośrednio na uczniów i rodziców, którzy w luźnych rozmowach przyznają, że widać wspaniałą atmosferę w naszej szkole, która sprzyja uczeniu się. Jest jeszcze wiele niedociągnięć i obszarów do poprawy i zmiany, ale kolejny projekt i kolejne szkolenia z pewnością umożliwią nam zdobycie nowych umiejętności i dokonywanie kolejnych kroków w zmianach ku lepszemu, ku innowacyjności. Nawet pandemia nie wybiła nas z realizowania celów projektu. Przez 1 rok nie mogliśmy korzystać z mobilności i na początku trudno nam się było odnaleźć w nowej rzeczywistości i podjąć działania, ale jak widać po podejmowanych akcjach, nawet w tych ograniczeniach, nie czekaliśmy z założonymi rękami, ale działaliśmy, szukaliśmy rozwiązań... co więcej pandemia wyzwoliła w nas nowe możliwości i otworzyła drzwi do nowych rozwiązań, zwłaszcza cyfrowych. Podjęliśmy wiele działań profilaktycznych i wspierających uczniów, rodziców i nauczycieli. Szkoła nieustannie służyła wsparciem, a mobilności i poznanie nowatorskich metod pracy tylko spotęgowało to, co podjęliśmy już od początku trwania projektu, w tym trudnym dla wszystkich czasie. Duży nacisk kładliśmy również na edukację ekologiczną i działania profilaktyczne. Nawet w trakcie pandemii, na miarę możliwości i wszelkich obostrzeń, angażowaliśmy uczniów w działania sportowe, rekreacyjne i społeczne. Zdawaliśmy sobie sprawę, że długotrwałe przebywanie w domach spowoduje u niektórych nieodwracalne sposoby zachowań. W związku z tym zorganizowaliśmy spotkanie

online z policjantką na temat zagrożeń w sieci, uruchomiliśmy naszych szkolnych fachowców, którzy służyli radą i pomocą. Organizowaliśmy warsztaty dla rodziców z Pozytywnej Dyscypliny. Nauczyciele zaangażowani bezpośrednio w projekt, ale i Ci, którzy pozyskali od nich informacje organizowali konkursy plastyczne, artystyczne, recytatorskie, teatralne - wszystko po to, aby uczniowie mogli wyrażać siebie.

To, co mogłoby wydawać się ogromną przeszkodą, dla naszej szkoły była wielką inspiracją i krokiem ku zmianie. Pandemia wyzwoliła w nauczycielach ogromne pokłady innowacyjności, pozwoliła im pokonywać siebie i wychodzić ze strefy komfortu (zwłaszcza w kwestii ICT). To wszystko rozwija się dalej, dlatego cele projektu pozwoliły zmieniać szkołę (nauczycieli, uczniów), rodziców i społeczność lokalną. Realizujemy wiele działań nieksiążkowych, ale rozwijających kompetencje kluczowe. Jesteśmy pewni, że ci najmłodsi, którzy wzrastają w nowej szkolnej rzeczywistości pokażą podczas egzaminów zewnętrznych, że wiedzę można zdobywać w ciekawy sposób, a jednocześnie być ciekawym świata i kreatywnym obywatelem Europy. Wielu uczniów zaangażowało się w szkolny wolontariat. Zajęcia piłki siatkowej już przyniosły efekty, bo uczeń naszej szkoły został powołany do kadry Polski.